

[Wilhjelm]

forhold – økonomisk helt ekstraordinært attraktivt område.

I september 1977 meddelte daværende handelsminister Ivar Nørgaard en tilladelse, som fornuftigvis var betinget af, at den til olien associerede naturgas ikke måtte afbrændes, men skulle reinjiceres eller på anden måde bevares med henblik på senere anvendelse.

Som bekendt blev A. P. Møller så smækfornærmet over denne betingelse – som det rundt regnet ville koste DUC omkring 1 pct. af fortjenesten på feltet af opfylde – at man meddelte, at man så overhovedet ikke ville påbegynde nogen olieindvinding på Ruth-feltet.

Nu indeholder eneretsbevillingen imidlertid en bestemmelse om, at hvis der gøres fund, som kan danne grundlag for en økonomisk forsvarlig indvinding, og sådan indvinding ikke iværksættes, så fortabes rettingerne.

I tilfældet Ruth-feltet er der ikke som tidligere i diskussionen om gasrettighederne nogen tvivl om, at fundet kan danne grundlag for en økonomisk forsvarlig indvinding. Det fremgår allerede af, at A. P. Møller selv har ansøgt om indvindingstilladelse.

Dertil kommer, at det tidligere fra ministeriets side, nemlig i et svar den 9. januar 1978 på energipolitisk udvalgs spørgsmål 12, er tilkendegivet, at man i givet fald måtte »tage op til overvejelse, om det ville være i strid med de forudsætninger, hvorunder bevillingen er givet, såfremt projektet ikke blev fremmet behørigt«.

Nu fremgår det af A. P. Møllers pressemeddelelse nr. 119 af 7. december 1979, at der for Ruth-feltets vedkommende ikke er nogen indvindingsplaner, men derimod plan om en ny efterforskningsboring.

På den baggrund – og i forbindelse med de kommende forhandlinger mellem staten og DUC om olieleverancer – må det være på tide igen at spørge regeringen, hvor længe den vil tillade, at A. P. Møller obstruerer olieindvindingen fra Ruth-feltet.

Besvarelse (19/12 79):

Energiministeren (Poul Nielson):

Ved handelsministeriets godkendelse af indvindingsanlægget på Ruth-strukturen (Skjold-feltet) var det bl. a. en betingelse, at

olieproduktionen først måtte påbegyndes, når bevillingshaverne havde godtgjort, at den væsentligste del (85 pct.) af den løbende producerede gas bevarede.

Herved var det underforstået, at såfremt gassen kunne nyttiggøres, ville vilkåret også være opfyldt.

Bevillingshaverne ønskede imidlertid ikke at iværksætte en produktion, hvorved vilkåret opfyldtes gennem reinjektion af gassen, da man anså, at dette ville skade feltet og dermed den samlede produktion fra feltet.

Handelsministeren tilkendegav i sit svar af 9. januar 1978 på et af folketingets energipolitiske udvalg stillet spørgsmål at: »Såfremt en naturgasproduktion iværksættes – omfattende ilandføring af gas – vil tekniske indvendinger fra bevillingshavernes side med hensyn til re-injicering af gassen i Ruth-strukturen ikke længere kunne gøres gældende, og såfremt de økonomiske forhold i øvrigt omkring projektet fortsat måtte anses for at være kommercielt forsvarlige, måtte handelsministeriet tage op til overvejelse, om det ville være i strid med de forudsætninger, hvorunder bevillingen er givet, såfremt projektet ikke blev fremmet behørigt.«

Som Preben Wilhjelm ved, er det nu besluttet at gennemføre naturgasprojektet med ilandføring af gassen fra Nordsøen, og spørgsmålet om niveauet for efterforsknings- og indvindingsaktiviteten vil som meddelt i statsministerens redegørelse af 6. november 1979 være et af hovedspørgsmålene i de forhandlinger, regeringen vil indlede med bevillingshaverne.

Spm. nr. 176

Til *socialministeren* (14/12 79) af:

Jørgen Junior (FP):

»Finder ministeren det acceptabelt, at man i Odense har besluttet, at 110 frivillige værger for børn og unge nu bliver erstattet med 10 fastansatte?«

Begrundelse

Ifølge meddelelse i Berlingske Tidende den 12. december har medlem af det sociale udvalg, politikommissær Kj. Pedersen protesteret mod, at 110 frivillige værger, der kun får 210 kr. månedligt og udfører et idealistisk